

ספר עולם

(א)

הויה

(בראשית)

-א-

(עתה לא יודעת הויה את עצמה ו) רוצה לדעת את עצמה

כדי לדעת את עצמה הוא אמר את מדותיו

-ב-

ובאשר מופיעה דמות המדות המשלמת.
כך, באמרו, מעצמו התהוה יהוה הוא-אשר-הוה,
הוא והיא, עדי ההויה

והוא-אשר-הוה יודע את היא-אשר-הוה
והיא-אשר-הוה ידעת את הוא-אשר-הוה

-ג-

שני העדים הוגים בעצמם

ומתבוננים במקום, אשר ברגליהם

-ד-

ואמרת היא-אשר-הוה:
אם נעשה עלם במקום, עלם משלם!
ואמר הוא-אשר-הוה:
הבה נעשה העולם ההוא!

כאן מתחל חלום העולם

-ה-

באהבה הם משתלחים למקום ונהים הבן והבת.
והבן והבת מבטאים את דבר השמים והארץ ומתרחבים
לדמות הבורא

ובורא אלהים את העולם בשישת ימים, ואיש ואשה בצלם העליון,
אור העולם, מאחדים ארץ ושמים

-1-

כך, באדם, חושב בצלם החושב, השלמה יצירת העולם, בריאת השמים והארץ

כך גלוי היסוד ברחבו

-2-

ומביטים הוא והיא בעולם המשלם הזה, מתבוננים בהודם וששים, עם כל משפחת השמים והארץ

והכל טובל באהבתם

לאחר שהעריכו את עצמם ברחבת הודם, הוא והיא
יהוה הוא-אשר-הוה שחים כך בשכלם:
בינה הוגה אי-הויה
אך חוכמה מתנגד
אך בינה מעירה לחוכמה
שאם הוא מתנגד הוא מניח
על כן חוכמה מודה

(כך נולד רעיון אי-ההויה, אשר יצא מהאישיות המקורית,
ירד בסלם השמים והגיע אל שכל האדם.
טעמו איש ואשה רעין זה, והאני נולד בצער.
כדי לברח מהצער, האני התעצם.
אז נתנו לו הבן והבת את רעיון ההתעוררות.
ובאחרית תולדות ההתפתחות והפתרון, מנצח האור.
אז נאמרה אמרת ההתעוררות:

ואנו לבסוף ערים
ואנו מאחדים לנצח!

מנוחה גדולה לבורא

אז נאמר הפתרון לרעיון אי-ההויה:

הכל, בעולם ממעל
כמו בעולם מתחת,
מצהיר אחדות מושלמת!

(ועולה הפתרון לאב ולאם)

/ כך :

בינה הוגה אי-הויה
אך חוכמה מתנגד
אך בינה מעירה לחוכמה
שאם הוא מתנגד הוא מניח
על כן חוכמה מודה (. .) /

-ט-

(אך:) הכל, בעולם ממעל
כמו בעולם מתחת,
מצהיר אחדות מושלמת!

זאת ההפתעה אשר נותן הבן לאב, עדות הזמנים!
האב והאם, אשר עבורם עברה שניה אחת בלבד,
יודעים את תולדות הזמנים.

ורבה היא שמחת היחיד, בכל דמויותיו

- י -

ומפרק אלהים את העולם, ארץ ושמים, ושוב המקום ריק.
אז כל התגלויות האב עולות לתוכו,
נהיות שוב אחד (בו), הוא עצמו שוב.
ובשמחה נאמרה אמרת השיבה:

ואנו לבסוף ערים
ואנו מאחדים לנצח!

אחרת חלם העולם.
לבדו שוב יהוה הוא-אשר-הוה

-יא-

ומתבוננים הוא-אשר-הוה והיא-אשר-הוה,
על שבתם לראשת אשר הם מחליטים לקים
ואשר נגלתה להם,
על סים ספורם,
על ספורם הניצחי

וברכים הם בשמם

-יב-

התמוגגות מאהבה אחרונה

בהיפוך הם אמרים את האמר, המדות נספגות לתוך ההויה, לתוך
הקיום הכליל

(א)

הויה

(בראשית)